

וְקִשְׁרָתָם לָאוֹת עַל יָדָךְ וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ:

מעשה בקוף קטנטן...

מתוך סיפור זה אנו נבין מה עניין "שלמות הדעת".

בת היענה התרחקה מהקן שלה, ונשארו הביצים הגדולות על הקרקע ללא שמירה. והנה מתקרב קוף קטנטן, וחוטף לו אחת הביצים. מתרחק מהמקום בכמה מטרים, ואז מתחיל לתכנן, איך יהיה אפשר לפרוץ הקליפה ולזכות במה שבתוכה? לא היה צריך לו הרבה זמן לחשוב... הוא תפס אבן בגודל היד הקטנטונת שלו, והתחיל לחבוט בביצה. [אנו מבינים מה הולך בשכל הקטן שלו, וכאילו הוא אומר לעצמו "יש תאוריה האומרת, אבן בכוחה לשבור קליפת ביצה", הבה ולפעול לאור אותה תיאוריה] מסכן, חבט! חבט! ולא עלתה בידו. מחוסר הצלחה, החליט לפתח שכל אחר. לא רחוק משם, עמד עץ של שנים-שלושה מטרים בערך, חיבק הביצה והיתפס על העץ ביד ורגל, עד שהגיע לגובה מסוים. פתח את שתי ידיו ושחרר הביצה. אלא שהביצה נפלה על ענפי עץ תוך שלולית מים, וכמובן הביצה נשארה שלמה. [אנו מבינים מה הולך בשכל הקטן שלו, וכאילו הוא אומר לעצמו "יש תאוריה האומרת, דבר הנופל מגובה, נשבר" אבל לזרוק מגבוה, זה לא בתיאוריה שהוא מכיר. אכן הוא רק שחרר הביצה לתת לה ליפול]

כמובן נקודות אמת, נמצאו בשכל של אותו הקוף. אך שלמות הדעת, והתחשבות בפרטי נקודת האמת, חסרו לו.

וכן קורה בחיי היום יום, כי אדם נתקל בבעיות או בתקלות ומנסה לסדר העניין, ומנסה לתקן התקלה, ומנסה ומנסה... והנה מגיע המומחה (בעל שלמות הדעת בעניין) ולו, לא צריך לנסות, הוא מסדר ומתקן מגישה ראשונה.

אנו צריכים להודות לה' על שהדעת שלנו יותר מפותחת. ונשאלת השאלה, איך נראית עבודתנו בקודש? בוודאי בחוסר השלמות! ואנו מתפללים כל הזמן, לעובדך בלבב שלם.

וזה מזכיר לנו מצוות התפילים, על היד ועל המוח, למען נזכה בשלמות במדרגה שנוכל להשיג.

וכבר ידוע, כי ילד בן 6 שלמד לספור, כשרואה 5 אנשים, הוא מתחיל לספור עד שמגיע ל 5 ואז מודיע לאבא. אבא עומדים לפנינו "חמישה" אנשים. אבל האבא, הוא בשלמות מתקדמת יותר, הוא לא צריך לספור, הוא רואה 5 אנשים (ואינו צריך לספור).

כמובן בכשרונות האנושיים יש מי שיכול להיות בשלמות מתקדמת. כתוב ביעקב אבינו "וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה עֲשׂוֹ בָּא וְעָמָו אֲרִבֶּעַ מֵאוֹת אִישׁ וַיִּחַץ אֶת הַיְלָדִים עַל לֶאֱהָ וְעַל רָחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשְּׂפָחוֹת". הוא רק הרים את הראש, וראה כי הם ארבע מאות איש.

אודות שלמות המעשה, ראינו שני ילדים, וביד כל אחד כדור זהה לאחר. ושני הילדים זורקים הכדור לאותו כיר, ושניהם משקיעים אותו כוח בזריקת הכדור.

לילד אחד הכדור חוזר במרחק 5 מטרים, ולילד השני הכדור חוזר רק במרחק 2 מטרים? חקרו ומצאו, כי הכדור האחד מלא קצת אוויר יותר מהאחר, וקצת האוויר ההם גרמו לתגובות שונות. האחד תגובתו 5 מטרים והשני תגובתו 2 מטרים. והמבין יבין מה הנמשל!